

[Sundhedsministeren]

skrivelser af henholdsvis 3. og 5. juni 1988 og bad om, at sagen blev udsat.

Selskaberne begrundede bl.a. deres klage med, at principperne om lovmæssig forvaltning ikke var overholdt, herunder at der var sket en tilsidesættelse af selskabernes partsbeføjelser efter forvaltningsloven.

På denne baggrund fandt Sundhedsministeriet, at det var nødvendigt at undersøge selskabernes klage, inden Sundhedsstyrelsens beslutning blev sat i værk.

Jeg har med skrivelse af 24. juni 1988 taget stilling til selskabernes klage.

Jeg har heri givet udtryk for, at jeg kan tilslutte mig Sundhedsstyrelsens ønske om at gøre dextropropoxyfen kopipligtigt.

Jeg har i øvrigt ikke fundet grundlag for at udsætte beslutningen yderligere med henblik på, at selskaberne kunne udøve de begærede partsbeføjelser.

Det er min opfattelse, at selskaberne ikke i denne sag har status som part.

Jeg har samtidig over for selskaberne beklaget, at Sundhedsstyrelsen ikke i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen har imødekommet selskabernes begæring om aktindsigt i Sundhedsstyrelsens sag om dextropropoxyfen.

Dette er d.d. påtalt over for Sundhedsstyrelsen.

Spm. nr. S 78

Til *industriministeren* (21/6 88) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvordan vil ministeren forhindre, at der gennem adresseløse forsendelser reklameres for pornofilm og lignende?«

Begrundelse

Et københavnsk firma reklamerer for stærke pornografiske voldsfilm via adresseløse forsendelser. En nordjysk familie har brokket sig over den ejendommelige måde at sælge pornofilm på.

Det bør være muligt at sætte etiske grænser for, hvilke varer man kan reklamere for ved husstandsomdelte reklamer. Købere af pornografiske film eller blade har formentlig selv fantasi nok til at finde de rette salgssteder.

Svar (8/7 88):

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Spørgsmålet har været forelagt Forbrugerombudsmanden, der har udtalt følgende:

»Da det er lovligt at sælge pornografiske film til personer over 16 år, vil reklamering for sådanne film som udgangspunkt både være lovlig og i overensstemmelse med god markedsføringsetik.

Det er imidlertid i medfør af normalpolitivedtægten og politivedtægten for København § 10, stk. 3, forbudt i huse at aflevere skrifter og billeder af anstødeligt indhold til andre end beboere, der har afgivet udtrykkelig bestilling herpå. Overtrædelse af dette forbud er belagt med bødestraf. Såfremt en adresseløs forsendelse er af en sådan karakter, at der er tale om en overtrædelse af ovennævnte bestemmelse, vil dette samtidig være i strid med god markedsføringsetik, jf. markedsføringslovens § 1, og markedsføringsforanstaltningen kan forbydes ved dom.

Jeg finder ikke, at der i øvrigt er behov for at sætte specielle etiske grænser for den reklamering, der finder sted gennem adresseløse forsendelser, når der reklameres for produkter, der er lovligt at sælge.

Jeg kan supplerende oplyse, at jeg foranlediget af den konkrete sag fra Nordjylland, hvor en pornografisk film tilsyneladende er blevet fremsendt uden opfordring, i øjeblikket er i færd med at klarlægge, hvorvidt den anvendte reklameringsform har været i strid med god markedsføringsetik.«

Jeg kan henholde mig til dette.

Spm. nr. S 79

Til *justitsministeren* (21/6 88) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til at lette unge tyrkeres muligheder for at tage til Danmark på interrail?«

Begrundelse

Interrailrejser er for mange unge europæere en meget yndet måde at rejse på og derigennem lære andre lande og andre landes unge mennesker at kende. Unge danskere har haft meget positive oplevelser af gæstfrihed og åbenhed ved at besøge Tyrkiet på interrailrejser.

Derimod kniber det for unge tyrkere at erhverve sig tilsvarende erfaringer ved besøg i